

Huldebetoon aan Japan

De Voorzitter: Zoals u weet werd het noordoosten van Japan vorige vrijdagochtend getroffen door een ongemeen zware aardbeving, gevolgd door een tsunami die een groot deel van de kust van het land verwoest heeft.

De gevolgen van deze ramp kunnen we ons nauwelijks voorstellen: duizenden doden, vermisten en gewonden, een hele bevolking die vervuld is van angst en leed. Bovendien werd ook de infrastructuur zwaar getroffen en dreigen er tekorten op vele vlakken, wat dit verschrikkelijke menselijke drama nog erger maakt. Daarbij komt nog de dreiging van een nucleaire catastrofe, die bijzonder zorgwekkend is voor Japan, maar ook voor een groot aantal landen die evenmin aan de rampzalige gevolgen van deze kernramp zouden ontsnappen als de situatie nog zou verergeren. Er heerst bovenal grote onzekerheid, wat de toestand nog ondraaglijker maakt. De kerncentrale van Fukushima vormt thans een bedreiging die overal ter wereld de pijnlijke herinnering oproept aan soortgelijke tragedies die zich in het verleden hebben voorgedaan. Iedereen moet zich nu afvragen welke oplossingen er kunnen worden gevonden opdat zo een drama zich nooit meer zou afspelen.

De catastrofe die zich in Japan heeft voorgedaan, noopt ons tot bezinning en nederigheid, maar moet ons tevens aanzetten tot voortdurende waakzaamheid. Ondanks het gevoel van onmacht dat momenteel leeft bij de Japanse overheid maar ook bij de autoriteiten in de rest van de wereld, druk ik de innige wens uit dat de bevolking dit leed met de haar kenschetsende kracht en vastberadenheid zal kunnen dragen. Ik hoop eveneens dat de materiële schade zo snel mogelijk kan worden hersteld.

Namens onze Assemblee wil ik het Japanse volk al onze sympathie en steun betuigen. Het land werd zwaar beproefd, maar doorstaat dit alles met opgeheven hoofd, getuige de vele hulpverleners die op alle fronten strijd voeren, en zich niet laten terneerdrukken door fatalisme. Laten we dus hulde brengen aan het hele Japanse volk, aan de talloze slachtoffers, aan hun niet in woorden te vatten veerkracht in het aanschijn van een ramp met een omvang die het menselijke bevattingsvermogen te boven gaat.

Woorden schieten te kort om de verwoestende schaal van deze natuurramp te beschrijven, we kunnen enkel hopen, samen met alle met Japan bevriende volkeren, waartoe ook wij behoren, dat het land zo snel mogelijk heropgebouwd wordt, opdat het opnieuw de toekomst tegemoet kan zien en kan talen naar hernieuwde welvaart.

Eerste minister Yves Leterme: Bij ons allen staan beelden uit Japan onuitwisbaar op het netvlies gebrand. Beelden van de vloedgolf, die met meedogenloos, schrikbarend geweld alles op haar weg vernielt, die huizen, scholen, fabrieken, vrachtwagens en vliegtuigen meesleurt alsof ze speelgoed zijn, die een desolaat maanlandschap achterlaat waar net voordien welvarende steden hebben gestaan. Ons allen blijven vooral beelden bij van het woordeloze, ondraaglijke leed van mensen. Mensen die net ouders of kinderen, broers of zusters, verwanten of vrienden, of soms hun hele familie verloren hebben. Ons blijven ook beelden bij van de vertwijfeling waarmee overlevenden naar verdwenen geliefden zoeken. Beelden van martelende onzekerheid die stilaan overgaat in wanhoop en gelatenheid omdat onverbiddelijk de kans wegsterft nog iemand levend uit de onafzienbare verwoesting te zien treden.

Het past dan ook dat wij met onze gedachten nu bij deze bevolking zijn die zo diep getroffen is, en dat wij ons diepe en oprechte medeleven uitspreken. De media berichten dagelijks over de verwoestende gevolgen van de tsunami en over de honderdduizenden mensen die in nood verkeren nadat ze have en goed zijn kwijtgeraakt in de vloedgolf of werden geëvacueerd naar aanleiding van het kernongeval, dat de situatie alleen maar verergert. En tot overmaat van ramp sneeuwt het nu ook in het gebied en is het er bitter koud. Tegelijk mogen we niet vergeten dat er ons andere beelden bespaard zijn gebleven. Zo zien we geen onrust of chaos bij de bevolking, noch enige emotionele uitbarsting. Daar moeten we bewondering voor hebben. Ik wil dan ook hulde brengen aan de waardigheid, de burgerzin en de moed waarmee heel het Japanse volk deze nationale ramp doorstaat.

Waarde collega's, allemaal volgen we de toestand in Japan op de voet. De voorbije uren werd er kritiek geleverd, soms virulente kritiek. Die kritiek is misplaatst. Dit is niet het gepaste ogenblik om een land terecht te wijzen dat samen met zijn bevolking sterk en moedig het hoofd tracht te bieden aan de enorme verwoestingen die de tsunami heeft aangericht. Vandaag moeten we Japan alle mogelijke steun en hulp bieden. Dat moedige volk en dat land verdienen niets minder.

De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.